

عنوان مقاله:

در جستجوی شواهدی از محدوده گسترش اقیانوس تتیس جوان در شمال باختر زیر پهنه درونه-کاشمر

محل انتشار:

بیست و ششمین گردهمایی علوم زمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضا کهنسال - کارشناس سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

صدیقه ذوالفقاری - کارشناس سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

خلاصه مقاله:

این منطقه بخش کوچکی از ناحیه ساختاری سبزوار است که در محدوده بین استان های سمنان و خراسان جای دارد. در این ناحیه کهن ترین سنگ های رسوبی دیرینه ژوراسیک پسین دارند و در بین آنها افق هایی از گدازه های ریولیتی- ریوداسیتی با گرایش کلسیمی- قلیایی وجود دارد، پیدایش نخستین گدازه های بازالتی- آندزی بازالتی با گرایش قلیایی همراه با دایک های دیابازی در کنار افق هایی از سنگ آهک های کرتاسه پیشین بوده است. از طرفی حجم بسیار زیادی از گدازه های ریوداسیتی- داسیتی و آندزیتی همراه با دایک های ریوداسیتی- کوارتز لاتیتی با گرایش کلسیمی- قلیایی در کنار انبوهی از سنگ آهک های پلاژیک کرم رنگ مایل به صورتی در پایان کرتاسه پسین نمایان شده است. مجموعه سنگ های یاد شده با زخمونهایی از سنگ های پالئوسن پوشیده شده اند. در گامه های پایانی کرتاسه و آغاز ستورویک جنبش کوه زایی لارامید در چهره یک فاز فشارشی سبب بسته شدن حوضه رسوبی مورد سخن، چین خوردگی و خروج آن از آب شده است. فقدان بخش های نفوذی مربوط به یگک پیکره افیولیتی بالغ، وجود سنگ های آتشفشانی و رسوبی نواحی بالای این پیکره و از طرف دیگر حضور گسله های فشاری و راستالغر با ساز و کارهای مهم و همسان با گسله درونه نشانگر زمیندرزهای کهن و بسته شدن زود هنگام این بخش از ناه درونه - کاشمر است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/40123>

